

Dzīvo Dziedi Dziedē

3x3 Gāzērā avīze #2

2023.g. 12. augustā

Dziedam visi vienu dziesmu, kas vienā(i) vietnā,
Ja dziesmiņa saderēja, saderēsi dzīvojot.

Sveiki, Garezera trīsreiztrīsinieki!

Vispirms gribu jums visiem teikt lielu paldies par to, ka esiet šeit! Paldies mūsu lieliskajām vadītājām Maijai, Mārai un Daigai, paldies visiem ieviržu vadītājiem un lektoriem, paldies avīzes veidotājiem, paldies visiem, visiem!

Mani mēdz dēvēt par 3x3 mammu, jo kopā ar vīru Arnoldu un dažiem domu biedriem uzsākām 3x3 1981. gadā, tieši šeit, Garezerā. Bijām sajūsmā, kad pirmā nometne izdevās lieliski, un drīz vien man izdevās iedrošināt cilvēkus rīkot 3x3 arī ASV rietumu un austrumu krastos, tad arī citās zemēs. 1990. gadā biju līdzvadītāja pirmajā Latvijas 3x3 Madlienā.

Kopā ir notikušas 260 nometnes/saieti, un dalībnieku kopskaits ir ap 42,000. Šogad pirmais saiets notika Austrālijā, janvāra sākumā, tam sekoja saieti Ludzā un Preiļos, Latvijā, tad saiets Anglijā (angļu valodā), saieti Vācijā, Garezerā, un sezonu noslēgs 3x3 Īrijā, nākošnedēļ. Citus gadus 3x3 ir noticis arī Kanādā, Zviedrijā, Francijā un Norvēģijā. Dalībnieku skaits Latvijas saietos bija nedaudz zem 400, ārzemēs – ap 100. Tuvāku informācija un saietu avīzes varam lasīt 3x3 mājas lapā 3x3.lv.

Kas mūs aicina būt 3x3 saimē? Mūs vieno kopīgās vērtības: latviskās -mīlestība un cieņa pret Latviju, latviešu kultūru, tautu un valsti, un cilvēciskās – cieņa pret cilvēku, atvērtība, pieņemšana, vienlīdzība, draudzība, savstarpējais atbalsts. 3x3 ir vide kurā nešķirojam cilvēkus pēc vecuma, sabiedriskā vai finansiālā stāvokļa, dzīves vietas, jo esam

viena saime
vienalga kurā
pasaules
malā
atrastos,
uzrunājam
viens otru ar
Tu,
apzinamies,
ka katram no
mums ir jābūt

gan devējam gan ņēmējam. Vienalga no kuras pasaules malas nākam, 3x3 esam starp savējiem. Latvijas 3x3 dalībnieki bija ne tikai no Latvijas, bet arī no ASV, Austrālijas, Austrijas, Kanādas, Horvātijas, Īrijas, Jaunzēlandes, Ķīnas, Krievijas, Lielbritānijas, Lietuvas, Luksemburgas, Nīderlandes, Portugāles, Somijas, Vācijas un Zviedrijas. Vācijas 3x3 – no Vācijas, Latvijas, Spānijas, Portugāles, Luksemburgas, Apvienotiem Arābu Emirātiem, ASV, Nīderlandes, Ukrainas un Baltkrievijas.

Ceru, ka jums šī nedēļa palīdz stiprināt lepnumu un mīlestību uz Latviju, tās kultūru, tautu un valsti. Ceru, ka satikāt vecus draugus un iepazīnāties ar jauniem, novērtējot cik labi ir būt kopā ar savējiem!

Līga Ruperte, 3x3 globālā koordinatore

Līga noskaidroja, ka šī Maijai 19. nometne ko viņa vada, tālu pārspējot jebkuru citu vadītāju. Otra čempione ir Ieva Johnson, kura vadīja 9 nometnes no 1991. - 1999. gadam. Nekur citur šādu ilgtermiņa vadītāju nav.

KALVIS CERS PAR DEBESU SPĪDEKĻIEM LATVIEŠU TAUTAS DZIESMĀS

Kur Saulīte vakarā kar savu jostu? Kas ir kalns, pār kuru Jāņos iet Jānītis? Kas ir Vilka dziesma? Kāpēc tautasdziesmā minēts, ka māte savam bērnam svieŗ ar ŗautru? - Lai saŗemtu atbildes uz ŗiem jautājumiem, 3x3-nieki pulcējās uz tikŗanos ar ceturtdienas vakara viesi Kalvu Ceru, kurŗ sniedza ieskatu par to, kā mŗsu senŗi iztēloja debesu spŗdekŗus. Un, gaidot priekŗlasŗjumu, lielajā Saulgrieŗu zālē nebija nevienas paŗas brŗvas vietas.

Sāķumā Kalvis iepazīstināja ar sevi - etnoastronomija ir viŗa vaŗasprieks, ar kuru aizrāŗvies paralēli skautu ķustŗbas vadŗŗšanai, dziedāŗšanai vŗru ķorŗ un smaiŗloŗšanai.

Pēŗtnieķs uzsvēŗa, ka mŗsu senŗi ir seķoķuŗi lŗdzi norisēm debesŗs un tas atspoguŗojas arī mŗsu tautas senajā ķultūrā. Rāŗdot attēlus uz lielā eķrāŗa, viŗŗ stāŗtŗja, kas īŗti ir etnoastronomija; par metaforām, ar kurām debesu spŗdekŗi attēloti tautas dziesmās; par ķetriem svarŗģiem zvaŗgnāŗjiem mŗsu senŗu izpratņē utt.

Debesu velvi mŗsu senŗi redzēja kā debesu ķalŗu, savuķāŗt Dievs bija mirdzoŗais gaiŗums, arī Saule. Tautas dziesmas debesu spŗdekŗus aprakŗta metaforās: kā ķalŗu, ķeŗu, laivu, jŗru, dāŗzu, rozŗtes, magonŗtes, oģas utt.

Tāpat tautasdziesmās minēŗtie ūdeŗi bieŗi vien nav fiziskais, ģeogrāfiskais slapjums, bet gan metafora, kā attēlot vietu, kur beidzas zeme

un sāķas debesis. Tāpēc jŗra, ezers, upe un Daugava bieŗi aprakŗtŗtas kā sudrabotas.

Arŗ planēŗtas ir minēŗtas tautasdziesmās - ķā Dieŗa dēŗi. Ar varŗ (sārŗu) mēŗelŗti - Marŗss; ar sudraba mēŗelŗti - Saturns; taķu, ja mēŗelŗtis ir ķā vāķa dzirŗutiŗas (dzeltens), tad, visticamāk ir minēŗts Jupiters.

Planēŗtas attēlotas arī ķā Saules meitas. Tautas dziesmās minēŗtā Vāķara zvaŗgzne ir Venēŗa, arī Merķurs. Saules meitas ir ļoti ķrāŗŗi tēŗi - viŗas paklausŗģi seķo savai māŗtei Saulei, ir darbŗģas, ķāķlas un rotaŗģas jaunietes.

Kalvis ķlāŗtesoŗos uzaicināja dziedāŗt tautas dziesmas, kurās tieŗi vai arī ieslēŗpti runāŗs par debesu spŗdekŗiem. Tā vāķara gaitā skanēja: “Saule rāŗa mēŗestiŗu”, “Saulŗt’ vēŗu noiedama”, “Juoneits juoķa vysu ķodu”, “Puiŗi, puiŗi, pieķuŗņieķi”, “Man māŗiŗa ŗautru svieda”, “Tumŗa nakte, zaŗa zāŗe” u.c.

Noslēķumā Kalvis Cers uzsvēŗa, ka etnoastronomija ir neizpēŗtŗs lauks, un mudināja Latvijas astronomus un folkloristus turpināŗt pēŗtŗt ŗo nozari. Vāķaru noslēŗda jautāŗjumi un atbildes, kas bira ķā no pāŗpildnŗbas raga, un ieinteresēŗtas pāŗrunas ritēja vēŗ ilgi.

Pēc priekŗlasŗjuma Kalvis Cers ķopā ar interesentiem ģāja ārā tumsā uz Vēja ķalŗu, kur ar lāŗera staru rāŗdŗja zvaŗgznēs un zvaŗgnāŗjus, skaidrodams to starptautiskos nosauķumus un to, ķā tie saukti latvieŗu tautas dziesmās.

VAKARA VIEŠŅA INGUNA BAUERE PAR VECPIEBALGU UN TĀS KULTŪRVĒSTURI

Viss sākās ar rotaļu, uz kuru aicināja rakstniece Inguna Bauere un kur 3x3-niekiem citam citu bija jāsamīļo. Tad visi devās uz lielo Saulgriežu zāli, kur viena siena bija izklāta ar skaistiem Vecpiebalgas dabas skatiem. Un nav jau nekāds brīnums - rakstniece ir vecpiebaldziete, tāpēc sarunu vakars veltīts tieši šai Vidzemes vietai.

No vienas puses, kā jau visi piebaldzēni - Inguna Bauere lielījās ar visu, kas vien Vecpiebalgā atrodas. No otras, ir jau arī pamats.

Tas nekas, ka mums viss ir maziņš, taču viss ir ārkārtīgi skaists - lepojās Inguna. Viņa stāstīja gan par baznīcu, gan vecajām pilsdrupām, gan senču pilskalnu, kas saukts par Grišku kalnu, bet patiesībā ir senais letgaļu pilskalns.

Inguna Bauere lepojās ar saviem ievērojamiem novadniekiem - pasaku ķēniņu Kārli Skalbi un brāļiem Reini un Matīsu Kaudzītēm, kuri sarakstījuši pirmo latviešu romānu, vienlaikus arī piebaldzēnu dzīves atspoguļojumu "Mērnieku laiki", uzsverot, ka salīdzinoši mazajā Vecpiebalgas teritorijā, kur uz vienu un otru pusi ir tikai desmit kilometri, izveidoti četri muzeji.

Inguna stāstīja arī par savu topošo romānu, kas veltīts rakstnieces Ilzes Kalnāres traģiskajam liktenim.

Rakstniece klātesošajiem dalīja Latvijas rupjmaizi, iesaistīja viņus Vecpiebalgas

kultūrvēstures personību izteikumu un aforismu lasīšanā, aicināja minēt mīklas; kopā visi dziedāja "Pie Dieviņa gari galdi", "Brūklenāju", "Lai nu paliek šoruden"; un 3x3-nieki patiešām ar lielu interesi klausījās rakstnieces Ingunas Baueres stāstījumā.

Ingunas grāmatas var iegādāties Zvaigzne ABC tīmeklā lapā: www.zvaigzne.lv Var nopirkt pašas grāmatas vai lasīt e-grāmatas pa brīvu.

Šķīroties no viesmīlīgā Garezera, vēl viens pastāstiņš par kādu skaistu vietu Vecpiebalgā, ko vietējie iesaukuši par Ķīzerkalnu. Veci ļaudis piemin, ka uz tā stāvējusi mājiņa, kurā dzīvojis viens no brāļu Kaudzīšu romāna „Mērnieku laiki” prototipiem, Švauksta kompanjons skroderis Dregbergis. Dzīvē viņu neviens neesot saucis uzvārdā, bet gan par Ķīzeru (ķeizaru), jo viņš izskatījies visai pompozi - nēsājis lielas, majestātiskas ūsas un uz pleciem allaž uzmetu „peleriņu” jeb „ķeizarmanteli”. Strādājis ar sešiem zeļļiem un savu darbu, gods kam gods, allaž padarījis kārtīgi. Šuvis Piebalgas ratiņdreimaņiem, vēršu kupčiem un gaļas tirgotājiem tādus tūka kažokus ar lielām aitādu krāgām, ka īpašnieki ziemā droši varēja sēdēt sniega kupenās un nenosalt pat lielākajā spelgonī. „Sundāriem (bērneliem) par velti, abet lielajiem par naudu!” – tā allaž plātījies Ķīzers, kaut gan jau tajos laikos tāpat kā šodien visiem bija skaidrs, ka par velti pat siers peļu slazdā nemēdz būt. Mazo tiesu Ķīzers, saprotams, „uzspēris pa virsu” lielo rēķinam – vienkārša aritmētika, lai biznesu neciestu zaudējumus.

Lielā staigāšana pa mājām piederējās pie skrodera amata, un Ķīzers to labprāt izbaudījis – dažādas ballēšanas, kur var pieēsties un piedzerties par velti, un joku plēšana viņam bijuši īsti pa prātam. Vienam klenderēt pa ciemiem nebija īsti omulīgi, tālab Ķīzers parasti sametās kopā ar draugu Kulķenu jeb Baltgaili. Abi bijuši lieli mutaini un vēl lielāki dzērāji. Arī izdomas un blēžu gara nav trūcis. Piemēram, kad iestāties naudas bads, braukājuši pa ārpagastiem – Ranku, Velēnu, Lizumu, Tirzu, Druvienu un Liezēri – krogus „revidēdami”. Ķīzers uzdevies par „akcīznieku” un, nopietnu izskatu pieņēmis, ar nezin kur sadabūtu stikla cauruli makarējies pa brandvīna mucu, dzēriena kvalitāti „pārbaudīdams”. Buldurējis zem deguna gan krieviski, gan vāciski un, kad beidzot gana „piebaudījies”, tad bargi uzbrēcis: „Etot vodka kresķiķ!”, kas laikam jāsaprot, ka brandvīns esot „kristīts”, atšķaidot labu mantu ar ne tik labu. Krodzinieki tad nu mēģinājuši nolūgties (lieki teikt, ka „akcīznieka” secinājums arvien atbildis patiesībai), sarīkojuši viltus pārbaudītājiem lielu

iedzeršanu un beidzot vēl paklusām iespieduši rokā naudu vai sabāzuši ķešās dāvanas, lai neziņo un nepalaiž muti, kur nepienākas. Tikai vienu reizi blēžiem misējies - tuvīnajā Liezēres krogā abi atpazīti, un nācies ņemt kājas pār pleciem, lai neiekultos lielās nepatikšanās.

Citā reizē, kad ievajadzējies naudas, Ķīzers ar Kulķenu sadabūjuši zirgu sienamo ķēdi un mietus un laidušies uz Jaunpiebalgu „zemi mērīt”. Nolūkojuši lielākas mājas un to saimnieku daļā sākuši „vilkt stigas” caur dārziem un ēkām. „Š’to būdu plēst zemē!” Ķīzers pavēlnieciskā tonī kliezjis Kulķenam. Protama lieta, ka saimnieki iztrūcinājušies, norāvuši cepures un lūgušies, sak, vai mērnieklielskungi, nevarētu to

stidziņu pavilkt tālāk? „Jā, jā, to varētu gan, to varētu, bet tas viss maksā...” Kad saimnieki sadevuši naudu un prāvas nešļavas, abi draugi veicīgi pametuši ķēdi ar visiem mietiem turpat, kur atstājuši, un laiduši ļekas vaļā, kamēr nav pieķerti blēdībās.

Stāsta, ka Ķīzers uzšuvies uzvalku pašam grāfam Šeremetjevam, un viņš par to skroderim piešķīris mājiņu skaistā uzkalniņā netālu no baznīcas. Bet tur brīžiem gājis tik skaļi, ka baznīckungs sūdzējies vietējai varai, sak, skroderis, grēka pagale, traucējot viņam vadīt dievkalpošanas, un pēc kāda laika palaidnieks no mājas padzīts. Taču vieta palika, un līdz šai dienai saucas par Ķīzerkalnu.

Lai mums visiem skaidras, laimīgas un mierīgas dienas! Lai nezūd optimisms un interese par Latvijas pagātnes stāstiem!

Ar sveicienu visiem Garezera 3x3 dalībniekiem –

Inguna Bauere no Vecpiebalgas

UGUNSKURS

Kūpinātāji uzstādīja ugunskuru un nodziedājām „Dziedam visi vienu dziesmu”.

Rotkaļi uzveda teātri: “Balts gulbis peld pa ezeru.” Ļoti jocīgi.

Bērni dziedāja „Man bija turku pupa”

Kam ticēja senie latvieši grupa stāstīja cik velis Gaŗezerā nelaimīgs kad ieraudzīja “Veļu mazgātuvī” – VEĻAS mazgātuvē mazgā veļu ne veļus.

Latviskās virtuves ievirze dziedāja:

Te bij' laba saimiece, tā mūs labi apmācīja
Pirmdien sēja Jāņu sieru, vēl galertu izvārija
Pīrag's cepa un vēl ēda, Aleksandra kūciņas
Zupas tapa, dažas labas, bietēm, gurķiem,
 klimpināmi
Kliņģeri ar sacepāmi, rozīns, safrān',
 mandelēmi
Apmācīja un deva ēsti, mūsu mīļā saimiece
Paldies mīļā Anitiņa! Paldies mīļā saimiece!

Kūpinātāji rādīja kā kūpina sieru un pacienāja visu nometni ar kūpinātiem sieri.

Mākslas ievirze nodziedāja "Tikai tā"

Māra, Daiga un Maija novadīja saucienu ar visbiežāk dzirdētām frāzēm pirmajās dienās: "Cikos" "Kur ir" "Kurrr kafija," "Tualetes papīru."

Grozu / klūgu pinēji dziedāja savu variantu:

Āvu, āvu baltas kājas, lecu mežmalā.
 Salasīju garas klūgas lai var iepīt
 Mērcu, mērcu ūdenī, lai nelūza klūgas.
 Stundām pinu, pirksti noguruši.
 Sapinu es groziņu, liku galviņā.
 Lai brīnāsi ciema ļaudis, ko es sapinusi.

Literatūra –

Ingūna Bauere
 nolasīja jocīgu
 stāstu no
 nesenākas vēstures - padomju laikā.

Rokdarbinieces

apspēlēja vārdu „rakstīt”
 iztēlojot dažādas
 rakstīšanas formas kas
 parādījās nometnē.

Kādi vārdi ievirze rādīja, ka reizēm jāapstājas
 un jāmeklē cits risinājums dzīves situācijas.

Podnieki attēloja šīs nedēļas likstas. Nobeidza
 dziedot "Bēdu manu lielu bēdu"

KLŪGU PĪŠANA

(pazīstama arī kā grozu pīšanas ievirze)

Olga Baltmane, kas nāk no Preiļiem Latgalē, bet tagad dzīvo Ilinojā, šogad māca pīšanu ar klūgām vai “wicker weaving,” arī ar sloksnītēm. Klūgas ir pirmā gada augušie kārkli. Kārklis angļiski ir “osier”, līdzīgs vītolam, bet krūms. Olga salasījusi zarus, meklēdama pa grāvmalām un ezermalām. Salasītās klūgas tad tiek nomizotas un sašķirotas. Daļa no tām - sašķeltas, ēvelētas un zeimerētas – lai klūgai būtu vienāds platums visā garumā. Lai darbotos ar klūgām, tās jāmērcē: lielāka izmēra darbiem pat līdz 6-8 stundas, kaut vieglās caurvijamās sloksnītes jāmērcē tikai dažas minūtes un tad, tās lietojot, var turēt slapjā dvieļī. Sloksnītes visu laiku jāturpina mitrināt.

Dalībnieki galvenokārt pin šķivjus, kam pamatā ir koka aplis un tam piepin klāt klūgu apmali. Viena dalībniece mājās izgatavoja keramikas bļodu, kur ap malu bija caurumi, un tad viņa šonedēļ tai

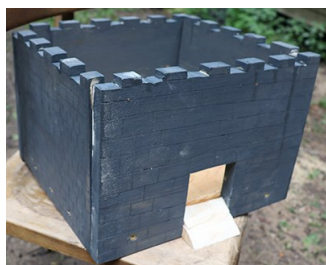
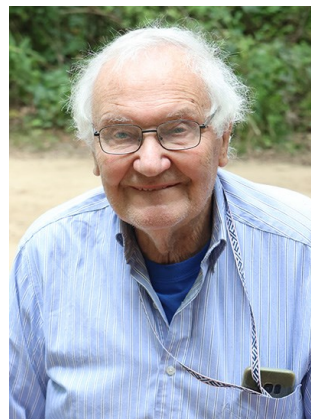
uzpina klūgu apmales. Bija iespēja arī gatavot zīmuļu trauciņu.

Dalībnieces stāstīja, ka šis darbs prasa spēku, ka pirksti kļūst jūtīgi un pīšana prasa vairāk laika, nekā viņas bija iedomājušās, bet pašām tagad prieks par skaisti padarīto darbu.

KOKGRIEŠANA

Ceļā uz ēdamzāli, pie Zvaneriem, atrodas kokgriezēju darbnīca, ko šogad atkal vadīja Valdis Liepa un Allens D'Aoust. Te bija iespējas izgatavot gan lielākus, gan mazākus projektus. Vairāki puīši izvēlējās izgatavot sev zobenus vai dunčus, kā redzējām ugunsкура uzvedumā. Citi projekti bija pils, kaste ar vāku, tanks, zīmuļu trauciņš un svečturis. Valdis gatavoja abru. Allens apstrādāja lielu nozāģētu koka ripu, lai sanāktu jauks galdiņš pie viņa treilera.

LINOGRIEZUMI

Laima Roŗkalna ir daudzpusīga māksliniece, kuŗa katru reizi uz 3x3 nomenti atved kādu citu projektu. Œogad tie ir linogriezumi, kur linoleja gabalos iegrebj kādu ainu, ņemot vērā pozitīvos un negatīvos laukus, jo tas, ko izgrebs, tas paliks balts. Jādomā arī otrādi, ja, piemēram, grib nodrukāt kādu vārdu, tad tas ir jāizgrebj otrādi. Tad

uzrullē tinti. Tinti var iespiest papīrā dažādos veidos, pat ar karoti, kaut Laimai līdz ir pāris preses. Ir arī jaunāks materiāls – Wonder-Cut, ko vieglāk griezt, bet tas ātrāk nolietojās, sadrūp. No linogriezumiem var nodrukāt vairākas kopijas, kā var redzēt bildē, kur darbi žāvējas.

Laima rāda arī tehniku, no kuŗas iznāk tikai viens nospiedums – monodruka ar dabu. Uz linobloka uzliek tinti, tad uzliek lapas vai ko citu, uzliek papīru un ieliek spiedē. Papīrs noņems tinti no neapklātam vietām, lapas noņems daļēji tinti pārējās vietās. Tad noņem lapas un uzliek vēl vienu papīru. No tās iznāk interesants rezultāts, kur redzamas lapas dzīslīņas.

Vēl viens projekts Laimas ievirzē ir “Blackout poetry,” ko varētu tulkot kā svītoto

dzeju. Mums, latvieŗiem, netrūkst lieku grāmatu, un jauki kādu no tām izmantot mākslai. Paņemot lapu no grāmatas, nelasot tieŗi tekstu, meklē interesantus vārdus vai frāzes. Tos pasvītro, tad mēģina tos savienot un izstriŗo visu pārējo. Var arī vēl piezīmēt ko klāt. Nākamā lapā redzami paraugi.

Redzēsim, ko Laima vedīs mums nākamgad!

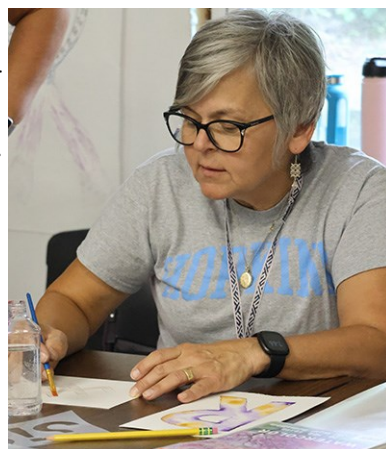
MĀKSLA VISIEM

Rita Grendze ir māksliniece no Ćikāgas apkārtnes, kurai bija liela instelācija no grāmatu lapām Latvijas Nacionālā bibliotēkā 2017. Viņas darbi ir parādījušies vairākos muzejos un galerijās, un viņa māca bērniem mākslu pēcskolas programmā. Mākslas ievirzei viņa bija sagatavojusi vairākus projektus. Lai iesildītos, visi sāka ar projektu kur viens uzzīmē kāda cilvēka vai dzīvnieka galvu, nākamais rumpi un trešais kājas. Tad Rita deva brīvu vaļu zīmēšanai kamēr viņa sagatavoja nākamo projektu. Te parādījās interesanta atšķirība starp jauniešiem un ne-jauniešiem. Jaunietes tūliņ paņēma papīra lapu, krāsainos flomasterus un sāka katra ko zīmēt. Mēs, pārējie, ar vienu izņēmumu, atgāzāmies, papļāpājām, gaidījām, ka mums liks darīt ko konkrētu. Bija ļoti jauki darboties līdzās jauniešiem.

Visas nedēļas projekts bija mazs aušanas darbiņš, kur mēs katru dienu pa druskai paaudām. Pieejamas bija vairākas dzijas, bet tā kā esam Gaŗezerā, tad Rita ieteica mums kaut ko arī iepīt no dabas.

Lielāks projekts bija pašportreti, kur vispirms pilinājām akriļa krāsas uz papīra un tad ar dažādiem rīkiem tās skrāpējām pāri papīram, tā izveidojot krāsainu pamatu mūsu portretiem. Katram bija izdrukāta fotogrāfija, ko tad varēja lietot kā veidni zīmējumam. Ļoti interesanti rezultāti.

Dalībnieki izmēģināja arī "Geli" apdrukas metodi, zīmēja ar baltu uz melna, un ar akvareļiem iepildīja formas no šabloniem (stencils). Jauka nedēļa, skaisti rezultāti.

PODNIECĪBA

Podniekus ņogad atkal vada mālu mākslinieks Uldis Stepe, bet ņoreiz ar Indras Zīmeles palīdzību. Indra dzimusi Austrālijā, bet lielu mūŗa daļu pavadījusi Amerikā. Ar māliem viņa iepazinusi pirms seŗiem gadiem 3x3 nometnē, tad mājās mācījusi vairākos kursos un pašmācības ceļā apguvusi māku ar māliem. Tagad viņa saviem darbiem izmanto vietējās kolēdŗas cepli.

Blakus tradicionālām glazūrām, Uldis piedāvā iespējas izmēģināt vairākas alternatīvas metodes. Vienā piededzina zirga sarus, putnu spalvas, cukuru un sāli, kas atstāj interesantu melnu musturi uz balta pamata. Cita metode ir, ja ieŗrūŗ sakarsētu trauku obvarā, ņķidrā mīklā no piena, miltiem, rauga un cukura. Izceļot no obvaras, mīkla gaisā piecepas un tad trauks jāŗrūŗ aukstā ūdenī, lai apstādinātu apbrūnināŗanas procesu.

Podnieku māksla vienmēr ir ar pārsteigumiem – kādreiz patīkamiem, kādreiz ne tik patīkamiem. ņoreiz ceplis karsējot iesprūda un krāsns temperatūra sacēlās par daudz augstu. Tāpēc trauki kas nesaplīsa, sacietēja kā

akmens un vairs nespēja uzsūkt glazūras. Dalībnieki turpināja krāsot darbus dažādu krāsu, glazūras un tad redzēs, kas ar tām iznāks.

Podnieku darbnīcā sanāk gan jauni, gan ne tik jauni, bet visiem prieks.

ROKDARBI

Rokdarbnieces cītīgi strādā Kalniņu pajumtē jau daudz gadu Zintas Enzeliņas vadībā. Mirdza Avena ir nākusi palīgā agrāk, un šogad palīdz arī mācīt rokdarbnieces. Senāk bija svarīgi nākamai paaudzei iemācīt dažnedaŗādas rokdarbu tehnikas, lai tās nepazustu. Taču tagad Latvijā tās ir izkoptas; varam tur iegādāties tautas tērpus un to sastāvdaļas. Tomēr šeit vēl ir tādi, kas vēlas sev vai savām ģimenēm ko darināt vai arī tikai iemācīties kādu no tehnikām. Kāda dalībnice cenšas nobeigt aproci sen iesāktam kreklam. Cita auŗ celu prievītes, cita strādā dubultadījumā – kad cimds ada divās krāsās. Vēl citi gatavo paraugus baltajiem darbiem. Jaunākā dalībnice apguvusi izšūšanu un veido sev kaut ko skaistu, ko pievienot kreklam vai kleitai. Parasti nedēļas laikā nevar darbu dabūt pavisam gatavu, tas jāturpina mājās vai nākamajā nometnē. Pie rokdarbniecēm vienmēr ir labas sarunas, dalīšanās ar gudrībām un kārtīga smiešanās.

ROTKALŠANA

Rotkaļiem vienmēr ir vajadzīga liela komanda, jo darba rīku un metožu ir daudz, un katram iesācējam vajadzīga individuāla palīdzība. Šogad darbnīcu atkal vadīja Lilita Spure ar palīgiem Astrīdi Otto, Pēteri Avenu, un tā kā Andris Rūtiņš nevarēja atbraukt, tad talkā nāca Markus Delvers.

Dalībnieki gatavoja gredzenus, aproces, saktas, kareklīšus un citas rotas lietas. Pat iesācējiem iet labi, daži sev rotas izgatavo pāris dienās. Starp lietotām metodēm ir zāģēšana, kalšana, pīšana, rakstu iesišana, formēšana, vilēšana, lodēšana, pulēšana un oksidēšana. Rezultāti ir vareni.

Sarunā ar Lilitu radās interesanta atziņa, ka trimdā rotkaļiem pašiem bija jāizgudro techniques, jo nebija, kur iet apskatīt vēsturiskās rotas. Tā viņas skolotājs Kārlis Grencions nav zinājis, ka riņķus villainē ieauda, nevis iesprauda. Tikai, apskatot muzeja piemērus, varēja redzēt, ka agrāk tos ieauda. Lilitai pašai bija iespēja 1989. gadā aizbraukt uz Latviju, pavadīt piecas nedēļas Vēstures muzejā un daudz paplašināt savas zināšanas.

Pateicoties Vilnim Plostiņam un Pēterim Avenam, rotkaļu darbnīcā ir jauni darba dēļi.

PUSREIZPUS & MAZLĀCĪŠI SAVĀS NODARBĪBĀS

ŠĶĒRŠĻU GĀJIENS

Ilga Rūtiņa sauca visus nometniekus palīgā, jo Garezerā dažādās vietās ir atrasti dzīvnieki, kuri ir aizmiguši savādā miegā. Tos nekādi nevar pamodināt. Ir zināms, ka dzīvniekiem vajag dziesmu, lai viņi pamostos. Esot tāda dziesma, kas visus var pamodināt, bet dziesmas daļas ir pie dzīvniekiem, kuri aizmiguši 3x3 nometnē. 3x3 bērni un arī lielie nometnieki ar deju parādīja, ka viņi ir attapīgi, braši un droši un devās meklēt dzīvniekus, lai atrastu izkaisītās dziesmas gabaliņus. Viņi uzmodināja dzīvniekus ar katram piemērotu dziesmu. Tā visām trijām grupām apciemojot četrus dažādus šķēršļus atradās visi gabali dziesmai:

Seši mazi bundzinieki jaj pa ceļu bungodam'
Visiem sešiem sirmi zirgi, viesiem caunu cepurīt's
Visi seši sajājuši Garezera sētiņā
Plaukstas sita, dziesmas dzieda, zemi kājām rībināj'
Visi mež iemītnieki no miedziņa atmodās.

-Daiga Rūtiņa

DZIEDĀŠANA

Katru vakaru pirms vakariņām Zinta Pone vadīja un pavadīja dziedāšanu pie Sēnītēm.

NĪKŠANA

Neatsverama daļa no 3x3 pieredzes, vakaros nīkšanā dzied, danco, tērzē, spēlē spēles. Vienu vakaru pat skali dzirdamas bija dziesmu svētku kora dziesmas.

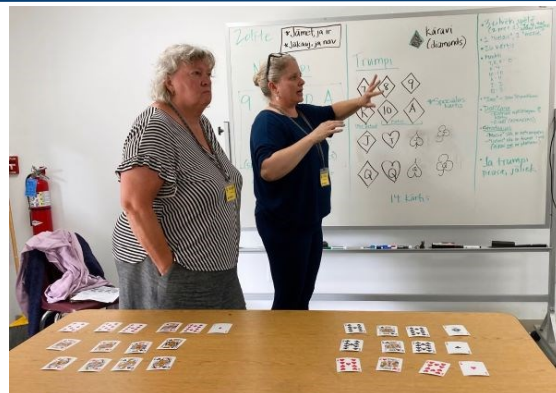
KOKLĒŠANA

Dace Veinberga māca koklēšanu tiem kam ir interese pēc vakariņām katru dienu. Bet ir dažādas kokles un viņa māca spēlēt etnogrāfiskās kokles. Citiem mājās ir trimdā gatavotās kokles, kam ir citāds stīgu kvantums un cita toņkārtā. Māra Linde uzņēmās apmācīt pāris dalībnieces ar trimdas koklēm.

ZOLĪTE

Dalībnieki ir agrāk prasījuši apmācības tradicionālajā latviešu kāŗšū spēlē—Zolītē. Šogad tas piepildījās un Lilita Matisone ar Mirdzu Avenu apņēmas mācīt. Māra Knocha izgreznoja Zolītes likumus tabulā kas redzama te apakšā.

ZOLĪTE

NETRUMPI

9 K 10 A

PIKĀS
(spades)

KREIKĀS
(clubs)

ERCEKĀS
(hearts)

4 + 4 + 4 =

12 KĀRTIS

*JĀMĒTA, JA IR
*JĀKAUJ, JA NAV

TRUMPI

KĀRAVI
(Diamonds)

*Speciālas
KĀRTIS

Pug platijs

Platie

14 KĀRTIS

*JA TRUMPI
PRASA, JĀLIEK

- 3 CILVĒKI SPĒLE (2 pret 1) Ja ceturtais tas otrs kārķis
- 1 "LIELAIS", 2 "MAĶE"
- PUNKTI
 - 7, 8, 9 = 0
 - K = 4
 - 10 = 10
 - A = 11
 - J = 2
 - Q = 3
- "Jani" = Zem 30 punktiem
- DALĪŠANA
 - Katram doka 8 KĀRTIS
 - Uzda 2 KĀRTIS (APĒKATAS)
 - DALA 4, 4, 4, 2, 4, 4, 4
- STRATĒGIJAS
 - "MAĶE" SĀKA AR NETRUMPIEM
 - "LIELAIS" SĀKA AR TRUMPI: J un Q (tikai ME ar platiem)

+

=

26 KĀRTIS

Vēl no Gudrīšu vakara, kad komandas centās papildināt sakāmvārdus:

Kam niez,

- zvana Džimam
- tas aizmirs dušoties pēc ezera
- tam nav bijis atejas papīrs

Labāk ar aitu mežā braukt, nekā

- plikam ielās blaut
- pie sievas mātes ciemā traukt

Šogad nometnē 115 dalībnieki. No tiem mums ir pa trim Ingrīdas, Maijas, Māras un Pēteri. Pa divi mums ir Ainas, Andri, Austri, Daces, Daigas, Daiņi, Dianas, Ievas, Indras, Ivāri, Laimas, Līgas, Lilītas, Madaras un Zintas.

**Visām 3x3 nometnēm
ir kopēja mājas lapa, kur arī būs
mūsu nometnes avīzes:
www.3x3.lv**

**3x3 pateicas par ziedojumiem!
Kopā \$640**

Anita, Māra, Sams Knoch
Inta Rūtiņa

**Sevišķi pateicamies Latvijas
Republikas Kultūras ministrijai
par 3x3 nometnes atbalstu
ārzemēs.**

Kultūras ministrija

3x3 Gaŗezerā 2023 bildes

Bildes var apskatīt Sama Knochas tīmekļa lapā:

[https://](https://forestkoke.smugmug.com/3x3/2023Garezera3x3)

forestkoke.smugmug.com/3x3/2023Garezera3x3

Ja jums ir bildes no 3x3, un esiet ar mieru dalīties, lūdzu augšup lādējiet šeit:

<https://forestkoke.smugmug.com/upload/XFGTTr/3x3>

Rakstu autores (ja nav citādi atzīmēts): Ieva Freinberga (vakara lekcijas), Maira Bundža
Redakcija: Maira Bundža, Ieva Freinberga, Sams Knoch

Foto: Ieva Freinberga, Sams Knoch, Māra Linde, Sandija Linde, Karina Lowe, Lilita Matisone, Daiga Rūtiņa, Ilga Rūtiņa, Maija Strauta

Galvas fotogrāfija: Rūta Kanteruka